

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۳۰ جنوری ۲۰۲۲

استاد اکبر قریشی

زنان افغانستان همیشه در مبارزه پیشقدم بوده و اکنون مبارزات شان علیه گروه وحشی طالبان ادامه دارد!

در طول تاریخ زنان در مبارزات آزادیخواهانه همدوش مردان مبارزه کرده اند و مردان را در میدان های نبرد همراهی کرده اند.

غبار در باره قیام «۱۸۴۲ - ۱۸۴۱» مردم افغانستان و شکست انگلیس در باره شرکت زنان در این قیام می نویسد:
«البته مبارزین افغانی بی قوت الظهر نبودند. زنان برای آنان نان می پختند و در عبور سپاه دشمن از بازارها، سنگ و کلوخ و آبجوش بر فرق ایشان می ریختند.»

و باز مؤرخ شهیر کشور غبار در باره قیام عمومی مردم در «دسمبر ۱۸۷۹» در برابر جنرال رابرتس می نویسد: «تره خیلی ها تپه مرنجان ولوگری ها به قیادت سپهسالار غلام حیدر خان چرخي بالا حصار را مرکز گرفتند. تا اینوقت دسته جات شمالی هم به کابل رسیدند کوه های خیرخانه و تپه های سیاه سنگ را اشغال کردند. مبارزین تازه دم تگاو ونجراب به قیادت محمد عثمان خان صافی و برادرش محمد شاه خان صافی کوه آسمانی را اشغال کردند. در همین جنگهای جبال کابل مردم بیرقهای رنگارنگ بر افراشتند «وزنان کابل وظیفه آب و نان

رسانی مبارزین ملی را در قلعه های کوه ها به دوش گرفتند. دسته های زنهای شیر صفت با کوزه های آب و بسته های نان مثل آهودر سنگلاخ های جبال می دویدند و جنگ آوران دلیر را تغذیه می نمودند. ۴۰۰ چهارصد نفر از زنان کابل در این وظیفه ملی سهم گرفتند و ۸۳ نفر آنان در جنگ کوه آسمانی شهید شدند.»

برجسته ترین نمونه سهمگیری زنان کابل در نبرد آزادیخواهانه دفع تجاوز دوم انگلیس، در داستان "زهره" و "عبدالله" دو نامزد جوانی خود را نشان می دهد که زن رفتن پای حمله عقد با مرد را درست در زمانی که سایر مردان در سنگر اند برای خود عار می داند و "عبدالله" به جای گذاشتن "خینه" بر کف دستش، تفنگش را به شانه کرده عازم نبرد می گردد و نام نامی اش را در تاریخ جانبازان وطن ثبت می نماید.

ودرباره جنگ میوند غبار می نویسد:

«در این جنگ مشهور که پشت حکومت انگلیس را در هند به لرزه در آورد زنان افغان هم شرکت کرده بودند و داستان ملالی، دوشیزه جوانی که در میدان جنگ میوند برای آبرسانی در بین سپاه بود ، بیرق سپاه ملی را در عوض بیرقدار کشته شده در شانه می کشید از همین جا نشأت کرد و این دو بیت از زبان او در میدان جنگ طنین انداخت

« خال به دیار له وینـــو کبـــی بردم - از خون معشوق خال سرخ در رخسار می گذارم
چی شینکی باغ کی گل مگلاب و شرموینه - خالی که در باغ سبز گل سرخ را بشرماند
که په میـــوند کی شهید نه شوی - اگر در میوند شهید نشدی
خدایرو لالیه بی ننکی ته دی ساتینه» - بدانی که برای بی غیرتی زنده خواهی ماند

زنان در مبارزات روشنفکری هم نقش فعال داشتند که در مظاهرات دانشجویی با مردان در یک صف برای خواسته های صنفی و سیاسی سهم می گرفتند. بعد از اشغال کشور توسط روسها تظاهرات عظیمی با سازماندهی دختران مکاتب علیه تجاوز کاران روسی به راه افتاد که دختران مکاتب و پوهنتون توسط نوکران روسها دستگیر و سالها زندانی شدند در همین تظاهرات عده ای از دختران مبارز شهید شدند که نام **ناهدی و وجیهه** دو شهید گلگون کفن تاحال در صدر شهدای زنان آزاده ما قرار دارد.

وقتی زنان دانستند که بدون تشکیلات نمی توانند برای آزادی کشور متحدانه برزمند زنان هم دست به تشکل و سازماندهی زدند که از نقش **جانباز کبیر مینا** و مبارزاتش هیچ کس به شمول چوپه های شیطان بسادگی نمی توانند انکار کنند.

زنان در تمام دوره ها از حقوق خود و حقوق مردم دفاع نموده و قهرمانانه در برابر زورگویان و خاینان مقاومت و ایستادگی نموده و از نثار خون خود برای آزادی کشور و حقوق خود دریغ ننموده، هیچ گاهی تسلیم دولت های مرتجع و دستنشانده نشده تا امروز در مبارزات جاری به ضد لشکر جهل و جنایت استوار و تزلزل ناپذیر ایستاده اند.

با وجود شرایط ضیقی که طالبان برای زنان فراهم کرده است و با وجود قمچین توهین و تحقیر و زندانی ساختن زنان بدون پشتیبانی مردان تا امروز در سرکها برای دفاع از حقوق خود و به ضد صاحبان پاکستانی سگان طالب تظاهرات به راه انداخته اند.

امید است مردان هم در پهلوی زنان از حقوق خود و حقوق زنان که با قوانین وحشیانه اسلامی سبعمانه زیر پا می شود به دفاع برخیزند.